

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **M. N.**, zast. obecným zmocněncem JUDr. T. M., Ph.D., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované č. I ze dne 10. 5. 2024, č. j., a č. II ze dne 10. 5. 2024, č. j., v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2026, č. j. 20 Ad 18/2024-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala žalobu proti: a) rozhodnutí žalované č. I ze dne 10. 5. 2024, č. j. X, jímž změnila rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2024, č. j. X, tak, že podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se žalobkyni od 2. 9 2021 přiznává invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.664 Kč, a dále rozhodla o jeho zvýšení tak, že celkem žalobkyni od 1. 1. 2024 náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 9.031 Kč, b) rozhodnutí žalované č. II ze dne 10. 5. 2024, č. j. X, jímž zamítla námitky žalobkyně proti posudku lékaře IPZS ze dne 22. 4. 2024.

[2] Usnesením ze dne 8. 1. 2026, č. j. 20 Ad 18/2024–51, krajský soud zamítl návrh žalobkyně na vydání rozhodnutí o neúčinnosti doručení předvolání k jednání na 12. 11. 2025. Městský soud uvedl, že návrh byl podán opožděně po uplynutí lhůty dle § 50d odst. 1 o. s. ř. Předvolání bylo dodáno do datové schránky jejího zástupce dne 20. 10. 2025 a doručeno fikcí dne 30. 10. 2025. Okolnost, že zástupci stěžovatelky byl v té době pozastaven výkon advokacie, podle městského soudu neměla na možnost se s předvoláním seznámit žádný vliv, neboť pozastavení výkonu advokacie nijak neomezuje funkčnost datové schránky advokáta. Poslední den lhůty k podání návrhu tak byl den 14. 11. 2025, žalobkyně jej však doručila soudu až dne 25. 11. 2025.

[3] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž uvedla, že městský soud nesprávně posoudil její návrh jako opožděný. Pozastavením výkonu advokacie jejímu právnímu zástupci zanikla plná moc, proto mu krajský soud neměl

vůbec předvolání doručovat, protože ji již nezastupoval. Úvahy o náhradním doručení předvolání jsou s ohledem na zánik plné moci liché.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

[5] Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že kasační stížností napadené usnesení je procesním usnesením vydaným v řízení o žalobě, a stěžovatelka proto s ohledem na závěry uvedené v usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014–19, č. 3271/2015 Sb. NSS, nemusí být zastoupena advokátem. Stěžovatelka tudíž může být zastoupena obecným zmocněncem JUDr. T. M., Ph.D., který má pozastaven výkon advokacie. Nejvyšší správní soud v této souvislosti ověřil, že ve spise krajského soudu se nachází plná moc ze dne 24. 11. 2025, kterou opatrovnice stěžovatelky E. G. zmocnila JUDr. T. M., Ph.D., k zastupování stěžovatelky jakožto obecného zmocněnce v řízení.

[6] Nejvyšší správní soud při posouzení věci vycházel z usnesení zdejšího soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010–109, který vyslovil, že *„usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení.“* Podle citovaného judikátu Nejvyšší správní soud není vázán rozhodnutím krajského soudu o takovém návrhu a sám může posoudit okolnosti týkající se doručování písemností v řízení před krajským soudem v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí vydanému krajským soudem ve věci samé.

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky proti v záhlaví uvedenému usnesení krajského soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť je nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatelce nic nebrání v tom, aby jí spatřované vady postupu krajského soudu při doručování předvolání namítla v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu, kterým byla její žaloba zamítnuta. Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že toto řízení je vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 21 Ads 275/2021.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2026

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu

pokračování

4 As 12/2026 - 14